

Nordisk SKAKTIDENDE,

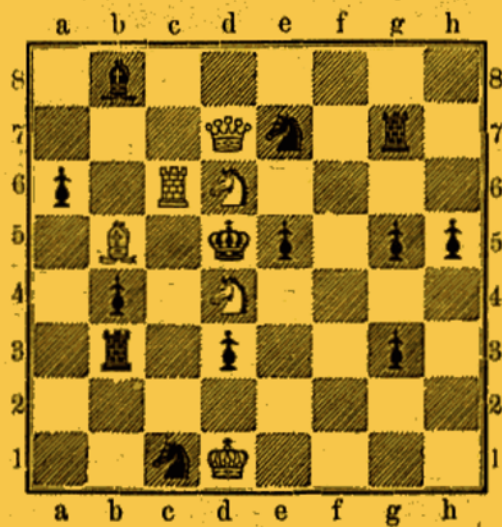
stiftet af O. MALMQVIST og S. A. SØRENSEN,

udgiven og redigeret af

A. THERKELSEN og F. W. BLEHR.

NIENDE AARGANG.

Af Fr. af Geljerstam, Upsala.

Mat i 5 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

A. THERKELSEN og F. W. BLEHR,

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af 9 Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar**, men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Januar 1881.

Ved Aarsskiftet.

Det gamle Aar har vel ikke bragt nogen epokegjørende Begivenhed paa Skakspillets Omraade, men der har paa alle Steder og hele Aaret igjennem hersket et livligt Røre i Skakverdenen, og ikke mindst her i Norden. For Udlandets Vedkommende er det kun fornødent at minde om den femte amerikanske Skakkongres, Kampen mellem Rosenthal og Zukertort, Turneringerne i Wiesbaden og Brunsvig — Begivenheder, der hver til sin Tid vakte Interesse overalt —, og her i Norden skal jeg blot nævne de aarlige Turneringer i alle de større Skakklubber og Korrespondancepartierne mellem Kristiania og Gøteborg og mellem Kristiania og Trondhjem. — tilstrækkelige Vidnesbyrd om, at man ogsaa her søger at følge med og at vedligeholde Interessen for Spillet. Og det er ikke blot paa Afstand, at Nordens Skakspillere gjøre hinandens Bekjendtskab ved de jævnlige Distance-Partier; netop det svundne Aar har Æren for paa en fyldigere Maade end noget tidligere Aar at have tilvejebragt personligt Samkvem mellem Nordens Spillere. Københavns Skakforening har saaledes til forskellige Tider set som Gjæster Leffler, Arnell, Hedlund og Pehrsson, alle Medlemmer af Gøteborg Skakselskab; Dahl af Københavns Skakforening har besøgt Gøteborg og Kristiania, og S. A. Sørensen fandt paa en længere Rejse i Sverig Lejlighed til at stifte Bekjendtskab med næsten alle Skakspillere i Gøteborg, med Borén, Sahlberg, Forsmann og Salomon i Stockholm, Svenonius i Upsala og Carlborg i Eksund. Navnlig paa denne sidste Rejse kom det ofte paa

Tale, hvor ønskelig en almindelig Sammenkomst af nordiske Skakvenner vilde være, og hvor meget en saadan vilde kunne bidrage til at vække Interessen for Skak rundt om i Norden. Tanken om en saadan „nordisk Skakkongres“ er vel ikke ny, men medens den tidligere kun har været undfangen af enkelte Hjerner, synes den virkelig nu at skulle tages op for Alvor og undergives nærmere Drøftelse mellem de forskellige eventuelle Deltagere. Redaktionen af Nordisk Skaktidende kan fuldstændig slutte sig til Tanken om en saadan Sammenkomst, og jeg tror, at den i Forbindelse med en eller flere Turneringer, for stærkere som for svagere Spillere, sikkert vil kunne svare til sit Formaal. Uoverstigelige Vanskeligheder vil den næppe kunne møde. Paa dette Tidspunkt skal jeg imidlertid, da Sagen endnu staar under Overvejelse, intet meddele om de til Planens Realisation sigtende nærmere Forslag, der have været fremsatte og drøftede i private Samtaler. Jeg har kun villet antyde Sagen, for at Nordens Skakklubber kunne optage Tanken, gjøre sig fortrolig med den og eventuelt fremsætte Forslag til dens Udførelse.

Hvad nu nordisk Skaktidende angaar, da tillader min Tid mig ikke i det nye Aar at beskæftige mig synderlig med Redaktionen. Efter de velvillige Tilsagn om Assistance, jeg fra forskellige Sider har modtaget, vil denne Omstændighed dog paa ingen Maade medføre noget Tab for Tidenden eller gjøre Afbræk i dens regelmæssige Udgivelse. Medens jeg vel vedbliver at besørge Tidendens Udgivelse, og min Medredaktør F. W. Blehr fremdeles varetager alt Opgaveafdelingen vedrørende, saa have G. Nielsen og S. A. Sørensen, der ogsaa hidtil have ydet Tidenden væsentlig Assistance, nu paataget sig at varetage Alt, hvad der vedrører Partier, Analyser og desl., og et Par yngre Medlemmer af Københavns Skakforening, A. Heckscher og O. Jespersen, den Del af Tidenden, der bærer Overskriften „Nyeste Post“, og i det hele taget gjøre Uddrag af de fremmede Skakblade. Idet jeg derfor bringer D'Hrr. min oprigtige Tak, er det min Overbevisning, at Tidenden derved vil erhverve sig ny Livskraft, og vover jeg derfor at haabe, at Nordens Skakspillere af denne Ordning vil tage Anledning til at forøge den Velvillie, som hidtil er bleven vist Tidenden.

A. T.

Café de la Régence i de gamle Mestres Tid.

Af A. Delannoy. (Efter Chess Monthly ved O. J.)

I.

Har Du nogensinde, kjære Læser, naar Du en smuk Sommer-aften strejfede om i et herligt Landskab, standset ved Skraa-ningen af en med frisk Grønsvær bedækket Høj, hvor Græsset og Blomsterne, der bevægedes hid og did af den sagte Vind, syntes at indbyde Dig til at lejre Dig?

Har ikke Bækkens Rislen ved dine Fødder, Fuglenes Kvidren, Engenes krydrede Duft, Vinden, der leger med dine Lokker, og hele det henrivende Syn, der udbreder sig for dit Blik, bragt Dig i en Stemning, der saa at sige løfter hele dit Væsen fra denne jordiske Verden op imod Himlen?

Har Du ikke i en ejendommelig Begejstring betragtet alle Enkelthederne i dette vidunderlige Skue? De straaetækte Hytter langt borte med Landsbykirkens Taarn i deres Midte, Ruinerne af et gammelt Slot, det sølvskinnende Vandfald, der frugtbargjør Engene; længere borte endnu, nede ved de yderste Grændser af Horisonten, Dagens prægtige Stjerne ifærd med at forsvinde i et Lyshav, hvis Straaler blive kastede tilbage fra de drivende Skyer, der spille i tusinde Farvenuancer, fra Topasens smukke Afskygninger til Diamantens Straaleglans.

I saadanne Øjeblikke antage Skyerne for Tilskuernes Fantasi Skikkelser, forskellige efter deres Stemning, Temperament og Indbildningskraft. Den unge ser sine Drømmes Ideal; den forelskede ser Gjenstanden for sine ømme Følelser, en ung Evadatter med alle Skjønhedens Tillokkelser; Soldaten gjenkjenkender sin Generals martialske Skikkelse; Sømanden sin Fregat, der koket vugger sig paa Bølgerne, eller sin Moder,

staaende paa Strandbredden med Taarer i Øjnene ved Tanken om sit eneste Barns Rejse. Digteren drømmer om Muserne og Maleren om Raphaels og Murillo's Madonnabilleder, medens Musikeren tror at høre de himmelske Hærskarers Lovsange. Den 80aarige Skakspiller søger og finder kun Pillerne i det Tempel, hvor hans Kunsts store Mestre tronede: la Régence!

Dette kongelige Navn maa ikke forvexles med Navnet paa den sørgelige Periode, da Hykleriet, personificeret i Philip af Orléans, kastede Masken og tilranede sig Magten, da Skotten Law forblindede Pariserne med sine Mississippi Aktier og bragte Svindelen til dens Højdepunkt, denne skamløse, overdaadige, udsvævende og rædselsfulde Tid, der saa hæsligt skjæmmer Frankrigs berømmelige Annaler. Nej, det er et andet „la Régence“, vi tale om, Caféen paa Place du Palais Royal, hvis Ry strækker sig over hele Verden, som har modstaaet Ødelæggelsens Øxe og som vil staa for de fremtidige Slægter med endnu større Glands end for os.

Hvorfra stammer da dette Etablissements Berømmelse? Det er jo tilsyneladende saa beskedent med sin aflange Form, med sine Uddunstninger fra Kjøkken, Kjælder osv., med sine Sofaer, i hvilke Sadelmageren har glemt at anbringe Fjere eller Krølhaar, og hvis falmede Fløjel bærer tydelige Mærker af langvarigt Slid, med sine tvivlsomme Marmorborde, der bestandig ere plettede af Forfriskninger af anden Rang.

Og dog staar denne „Régence“ i vor Erindring som et storartet Monument, der kan taale Sammenligning med Klubber, Bal- og Concertlokaler, ja endog Paladser, hvor prægtige de end ere. Hvorfor? — Fordi denne „Knejs“ er Skakvidenskabens første Akademi, de store Mesteres Vugge, den Kampplads, hvor de allerede for over et Aarhundrede siden kæmpede, og hvor deres Geni aabenbarede sig og udvikledes til Fuldkommenhed. Fordi der paa dens Vægge staar indgraveret i Guld Traditionerne fra de ældste Berømtheder, de stærke blandt de stærke — Traditioner, der gaa tilbage til Odysseus og Palamedes, til Darius og Alexander den store, til Muhamed og Tamerlan, til Karl den store og Renaud de Montauban, til Sissa og Caissa, til Kaliferne Harun-al-Raschid og Al-Arnin, til Henrik III og hans Hofmænd. Fordi man her har studeret Værker af Ruy Lopez, Leonardo, Lolli, Kalabreseren Greco, Syrakusaneren Boi,

Damiano, Stamma, Ponziani, Ercole del Rio og mange andre. Fordi der paa Stolene her har siddet Grever, Marquis'er, Hertuger, Fyrster, Kejsere og Konger saa vel som en hel Skare af store Aander paa Videnskabens, Kunstens og Literaturens Omraade, Folk som Laplace, Arago, (Binet), Méry, (Brousseau), Dupuytren, Alfred de Musset, Ponsard, David, Vernet, Provost og han, som bragte Verden til at skjælve under sit Scepter, Napoleon den store, og endelig ere de laurbærkronede Buster af Philidor, Deschappelles og Labourdonnais opstillede her midt imellem deres Trofæer.

Disse tre store Mestre skyldes det hovedsagelig, at Café de Régence fik den store Berømmelse, som den nu kan være saa stolt af. Mange Skribenter have skrevet om dem og deriblandt ogsaa jeg selv; men da disse Artikler skrive sig fra en fjern Periode og desuden ere skrevne paa fransk og derfor ikke kjendes af dem, der ikke forstaa mit Modersmaal, har jeg her opfrisket dem paa engelsk og føjet enkelte Detailler til, som ere mig alene bekjendte som to af disse Mestres samtidige og som deres personlige Ven, og tror jeg derved endnu at kunne interessere Læserne af Chess Monthly.

Henimod Midten af det 18de Aarhundrede bleve de mest fremragende Skakspillere i Paris — iblandt hvilke kan nævnes Diderot, d'Alembert, Marmontel, Jean Jacques Rousseau, Louvet, Montesquieu og Abbé Roman — nødte til at forlade deres sædvanlige Mødested, Café Procope, og drage hen til Café de la Régence. Kort Tid efter begynder man at tale om en ung Mand, meget ung endogsaa, der besejrede adskillige af Etablissementets Stamgjæster, deriblandt ogsaa den ovennævnte Abbé Roman, der blev betragtet som en af Mestrene. Den unge Mand var André Danican Philidor.

Philidor, der var født i Dreux i 1726, nedstammede fra en Kunstnerfamilie og viste fra sin tidligste Barndom afgjort Smag for Musik; allerede i 6 Aars Alderen blev han optagen som Medlem af det kgl. Kapel. Han blev snart fortrolig med alle Mesterværkerne og komponerede som Dreng paa elleve Aar et „Motet“, som Ludvig XV fandt saa smukt, at han belønnede ham med fem Louisd'or, en betydelig Sum paa den Tid, især for et Barn. Lykkespil vare forbudte for de ved Kapellet ansatte Piger, men Skak var tilladt. Dette Spil tiltrak sig

den unge Philidors Opmærksomhed, og han blev snart betaget af Spillets Tryllekraft og følte en sand Lidenskab for det. Al sin Fritid benyttede han til at studere Skakværker, og da han var begavet med en usædvanlig Intelligens og en fortrinlig Hukommelse, gjorde han saa hurtige Fremskridt, at han snart kunde overvinde sine Kolleger. Hans Held blev bekjendt ved Hoffet; en Del Adelsmænd indbød ham til at komme hjem til sig, for at han kunde vise sin Dygtighed, som han snart overbeviste dem om ved at slaa dem. Philidor ønskede dog en større Mark for sin Ærgjærrighed end private Huse; han attraaede nemlig intet mindre end Sceptret i Skakverdenen. Da han havde hørt Café de la Régence omtale som den Kampplads, hvor de stærkeste Spillere kæmpede, mødte han der, spillede først med Amaterer af middelmaadig Styrke, som han overvandt uden stor Vanskelighed, indlod sig derpaa med Spillere af højere Rang med samme Held og udfordrede snart Notabiliteterne.

En af disse var Abbé Roman, en livlig Mand af en Gejstlig at være, men noget skinsyg; han holdt meget af at kritisere og nedsætte de sejrendes Fortjenester med et Par bidende Bemærkninger, idet han bestandig paastod, at deres Held kun skyldtes Tilfældighed eller Fejltræk fra Modstanderens Side, aldrig overlegent Spil eller overlegen Kombinationsevne. Han var en af de første, der bleve udfordrede af Philidor. Efterat adskillige Partier vare spillede, i hvilke Sejre og Nederlag omtrent gik lige op mod hinanden, maatte Abbeden tilsidst erklære sig for fuldstændig overvunden. Han ønskede imidlertid at tage Revanche, og da han fik at vide, at Philidor gav Timer i Skak til en ung smuk Dame, der pludselig havde fattet stor Kjærlighed til Spillet, forfattede han følgende lille Digt:

Charmante et tendre écolière
D'un pareil maître elle a beaucoup appris;
Pour elle l'échiquier n'a plus un seul mystère.
Mille baisers, autant donnés que pris,
De ces leçons furent le doux salaire.
Belles, venez! j'en donne au même prix.

Ikke desto mindre lod den samme Abbé Roman, forbavset over Philidors Talent til Blindspil, Mesteren vederfares fuld Retfærdighed ved at forherlige hans Triumf i følgende Vers:

Joueur sublime, étonnant Philidor,
 De ton esprit qui donc suivra l'essor?
 Comment peux-tu par la seule pensée
 Dans une route obscure, embarrassée,
 Les yeux fermés, guider au champ d'honneur
 De tes soldats le bataillon vainqueur?
 Oui je l'ai vu, sur huit tables dressées,
 Pour les joueurs, prodige humiliant
 Mener au but, aveugle clairvoyant,
 De tous ces jeux les pièces dispersées,
 Faire à la fois sur les huit échiquiers
 De ces rivaux les huit rois prisonniers!*)

Da Philidor var overbevist om sit Talent, fik han Lyst til at rejse. Han besøgte de største Byer i Evropa og drog omkring til Tyskland, Holland, Schweitz, Italien og England, overalt forbavsende Folk ved sin Overlegenhed. Han vandt paa disse Rejser temmelig store Pengesummer, hvilke han ogsaa nok kunde trænge til for at betale sine egne og sin Families Fornødenheder. I London gjorde han størst Lykke, saa stor, at St. Jamesklubben for at sikre sig hans vedvarende Ophold i London tilstod ham en livsvarig aarlig Pension. Det var i London, at han i 1749 udgav første og i 1777 anden Udgave af sin Afhandling om Skak. Skjønt jeg er den ældste parisiske Skakveteran og i min Lomme har et af Labourdonnais underskrevet Diplom, der giver mig Titelen: „Achilles, Begyndernes Skræk“, tilkommer det dog ikke mig at kritisere Philidors Afhandling; det overlader jeg til de yngre Storheder.

Hans Iver for Skak formindskede ikke hans Kjærlighed til Musik, vi have adskillige tiltalende Kompositioner fra hans Haand. Dog, da Mennesket ikke har Evner til paa én Gang at dyrke to Kunster i deres fulde Omfang, har hans Kjærlighed til Skak udøvet en skadelig Indflydelse paa hans musikalske Arbejder, ligesom disse uden Tvivl ogsaa have haft deres Virkning paa hans Inspirationer ved Skakbordet.

Philidors Ansigtstræk vare blide og venlige; han indlod sig gjerne med Folk og vandt dem hurtigt ved sin paa én Gang

*) Udg. af Chess Monthly gjøre opmærksom paa, at Ph. aldrig har spillet mere end tre Partier samtidig iblinde, hvilket paa de Tider med Rette blev betragtet som vidunderligt.

beskedne og distingverede Optræden. Han var især en god Ven af Légal, Opfinderen af „Bondespillet“, hvilket Philidor dyrkede med stor Forkjærlighed. I Slutningen af sit Liv levede han i smaa Kaar, og den Omstændighed, at det af den Grund var ham umuligt at faa Pas til Frankrig, fremskyndede hans Død, der indtraf i London i Aaret 1795 og blev dybt beklaget ikke blot af Englænderne og Franskmændene, men ogsaa af alle andre, der havde kjendt ham. Endnu den Dag idag staar han for alle Skakspillere som sin Tids Skakkonge.

(Fortsættes).

Partier.

725. Spansk Parti.

(Spillet i Københavns Skakforening d. $\frac{6}{12}$ 80.

G. Nielsen.

J. W. Berg.

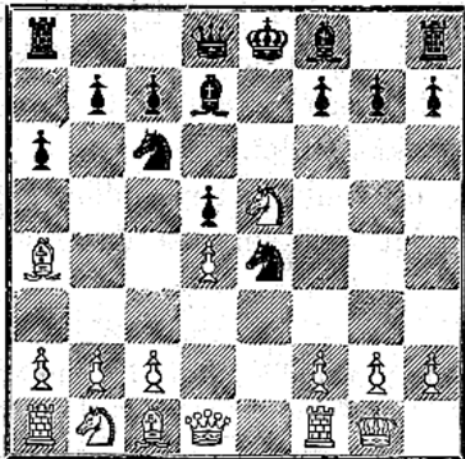
Hvid.

Sort.

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Sf6+e4
6. d2—d4	d7—d5

Her er b7—b5 den korrekte
Fortsættelse.

7. Sf3+e5	Lc8—d7

Hvid.

Sort.

8. Se5+f7!

Interessen ved Partiet knytter sig navnlig til dette meget smukke Springeroffer, der ogsaa har Betydning i theoretisk Henseende. Det bemærkes nemlig i 6te Udgave af v. Bilguers Haandbog, at Sort med Sikkerhed kan spille de her i Partiet anvendte 6te og 7de Træk. Springerofferet 8. Se5+f7! synes imidlertid at tale herimod, som Fortsættelsen af Partiet viser, og bør foretrækkes for den i Haandbogen givne Spillemaade 8. Se5+c6.

At der ogsaa i Haandbogen hersker nogen Vaklen m. H. t. Anvendeligheden af 6. d7—d5 — hvilket Træk det navnlig kommer an paa — fremgaar

Hvid.	Sort.
af, at i den analoge Stilling, der fremkommer efter: 1. e2—e1, e7—e5; 2. Sg1—f3, Sb8—c6; 3. Lf8—b5, Sg8—f6; 4. d2—d4, Sf6+e4; 5. 0—0, d7—d5, betegnes sidstnævnte Træk i v. Bilgner 6 som mindre godt, netop paa Grund af Fortsættelsen 6. Sf3+e5 Lc8—d7; 7. Se5+f7 osv.	
8. . . .	Ke8+f7
9. Dd1—h5 †	Kf7—e6
Sort havde maaske faaet større Udsigt til at kunne udvikle sine Stridskræfter ved strax at give den vundne Officer til Pris og spille g7—g6.	
10. Sb1—c3	Se4+c3
Paa Sc6—e7 følger:	
11. Sc3+e4	Ld7+a4
12. Se4—c5 †	Kc6—d6

Hvid.	Sort.
13. Dh5—e5 † osv.	
11. b2+c3	g7—g6
12. Tf1—e1 †	Ke6—f7
13. Dh5+d5 †	Kf7—g7
15. Lc1—g5	Dd8—c8!
15. Ea4—b3	Ld7—e8
16. Te1—e6!	...
Kraftigt og afgjørende.	
16. . . .	Lc8—f7
Det bedste havde vel været h7—h6, hvorpaa imidlertid kan følge:	
17. Lg5—f6 †	Kg7—h7
18. Te6+e8	Dc8+e8
19. Lf6+h8	Lf8—d6
20. Lh8—f6	og Hvid har en god Stilling og to Bønder mere.
17. Lg5—f6 †	Kg7—g8
18. Te6—e7! og	Sort opgiver Spillet.

726. Spansk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 19, 80)

A. Therkelsen.	S. A. Sørensen.
Hvid.	Sort.
1. e2—c4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	Lf8—c5
4. c2—c3	f7—f5

Som vi oftere have havt Lejlighed til at udvikle, er denne Baghaandsgambit, med eller uden Lf8—c5, ikke korrekt, men den giver Anledning til

Hvid.	Sort.
indviklede og interessante Spillemaader	

5. d2—d4	f5+e4
6. d4+c5	...

Den almindelige Fortsættelse er Lb5+c6, hvorved Hvid kan vinde en Bonde. Paa c5 indtager den hvide Bonde imidlertid, mærkeligt nok, en for Sort saa generende Stilling, at

Hvid.

Sort.

Trækket vist med Føje kan
forsvares.

6. . . . c4+f3
7. Dd1+f3 Sg8-f6
8. Sb1--d2 Dd8-e7
9. b2-b4 e5-e4!

Den hermed indledede Ma-
nøvre med Bønder og Sprin-
gere er ret net og maaske
ogsaa rigtig.

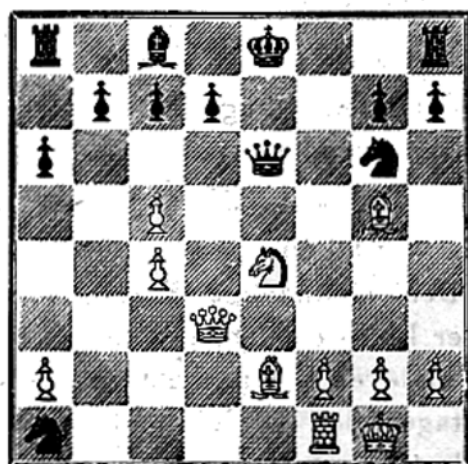
10. Df3-f4 Sc6-e5
11. 0-0 Sf6-d5
12. Df4-g3 . . .

Selvfølgelig kunde Hvid hverken
i dette eller foregaaende Træk
have slaaet e Bonden.

12. . . . a7-a6
13. Lb5-e2 e4-e3
14. Sd2-e4 Se5-g6
15. c3-c4 . . .

Ved Le2-f3 kunde Hvid
maaske have holdt Spillet
uden at ofre Kvaliteten.

15. . . . Sd5+b4
16. Dg3+e3! Sb4-c2
17. Dc3--d3 Sc2+a1
18. Lc1-g5 De7-e6

19. Lc2-h5 . . .

Hvid.

Sort.

En endnu kraftigere Fortsæt-
telse havde f2-f4 været. Sort
synes da neppe at have havt
bedre Spil end følgende:

- 19: f2-f4! 0-0
20. f4-f5 Tf8+f5
21. Tf1+f5 De6+f5
22. Se4-f6 † Df5+f6
23. Lg5+f6 g7+f6

og det endelige Udfald vilde
have været tvivlsomt.

19. . . . 0-0
20. Tf1+a1 Sg6-f4
21. Lg5+f4 Tf8+f4
22. Se4-g5 De6-f5
23. Lh5-f7 † . . .

Meget godt spillet, som hele
Resten af Partiet.

23. . . . Kg8-h8
Det havde været sikrere at
at gaa med Kongen til f8, da
Hvid nu uden Tempotab kan
bringe Taarnet med i Spillet.

24. Ta1-e1! g7-g6
25. Dd3--c3 † . . .

Det havde ikke frugtet hverken
nu eller senere at give Skak
paa e8 med Taarnet.

25. . . . Df5-f6
26. Dh3-g3 Kh8-g7
27. h2-h4 h7-h6
28. Sg5-h3 Tf4-f5
29. Lf7-e8! . . .

Ved dette smukke Løbertræk
fornyes det nu næsten afslaaede
Angreb.

29. . . . Tf5+c5
En Fejl, paa hvilken Hvid kan
forcere Spillet. Paa d7-d6!

Hvid.	Sort.
havde Hvid kun havt svage	
Udsigter til at holde Spillet.	
30. Sh3—f4	d7—d6
31. Sf4+g6	Lc8—f5
32. Sg6—e7 †	Lf5—g6

Hvid.	Sort.
33. Le8+g6	Tc5—c5
34. Lg6—e8 †	Kg7—f8
35. Se7—g6 †	Kf8+e8
36. Sg6+e5	Tabt.

727. Centrumsgambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 27/10 80.)

Vilh. Nielsen & B. Sørensen
raadslaa mod
G. Nielsen, S. A. Sørensen
& A. Therkelsen.

Hvid.	Sort.
1. e2—c4	e7—c5
2. d2—d4	e5+d4
3. f2—f4	d7—d5
4. e4—e5	Lf8—c5
5. Lf1—d3	...

I Korrespondancepartiet i 1879 mellem Kjøbenhavn og Kristiania blev her først trukket Sg1—f3, hvorpaa Sort saa svarede med Lc8—g4.

5. ...	Sb8—c6
6. Sg1—f3	Sg8—h6

Kristiania udviklede denne Springer over e7, hvilket maaske er nok saa korrekt.

7. a2—a3	...
----------	-----

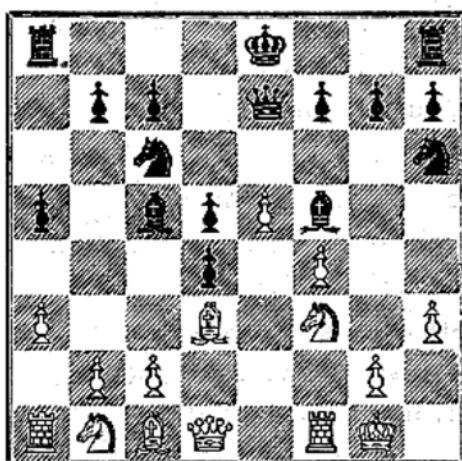
Et Træk, der tidlig eller sildig maa gjøres, og hvorpaa Sort heller ikke kan undgaa at svare med a7—a5.

7. ...	Lc8—f5
8. h2—h3	Dd8—e7
9. 0—0	...

Hvid. Sort.

De Hvides Førere mente siden, at 9. b2—b4, efterfulgt af 10. Lc1—b2, i væsentlig Grad vilde have forstærket deres Spil. I saa Tilfælde skulde Sort altsaa allerede i 8de Træk have trukket a7—a5.

9. ...	a7—-a5
--------	--------

10. e5—c6	...
-----------	-----

Et interessant og uventet Angreb, der dog ikke er tilstrækkelig forberedt til, at det med Held kan føres igjen nem.

10. ...	f7+e6
---------	-------

Hvid.	Sort.
11. Tf1—e1	...
Vistnok den stærkeste Maade at fortsætte Angrebet paa, skjøndt der ogsaa strax kunde være Tale om Sf3—g5.	
11. ...	Ke8—d7!
12. Sf3—g5	Ta8—c8!
Sort kunde dække med Sc6—d8, men foretrækker denne hurtige Maade at bringe Taarnet i Virksomhed paa.	
13. Ld3+f5	Sh6+f5
14. Dd1—d3	...
Dette tilsyneladende lidet kraftige Træk er i Virkeligheden Hvids bedste Fortsættelse. Paa 14. Sg5+e6 svarer Sort saaledes meget stærkt med Kd7—c8! og paa 14. Te1+e6 kan følge: De7—f8, 15. Dd1—e1, Sf5—e3 osv.	
14. ...	De7—f6
15. Lc1—d2!	...
Truende med b2—b4.	
15. ...	Sf5—e3
Sort, der nu har et godt og velordnet Spil med 2 Bønder mere, træffer ikke her den stærkeste Fortsættelse og overser Hvids 17de Træk, hvorved Hvids Stilling væsentlig lettes.	
16. Ld2+e3	d4+e3
17. Sg5—e4	Df6—d4
18. Se4+c5†	Dd4+c5
19. Sb1—c3	...
Paa 19. Te1+e3 følger Th8—f8, 20. g2—g3, e6—e5 og Sort vinder.	

Hvid.	Sort.
19. ...	d5—d4
Her kunde spilles e3—e2† samt Sc6—d4, men bedst var maaske Th8—f8.	
20. Te1+e3	Th8—f8
21. g2—g3	Kd7—c8
22. Sc3—e4	...
Springeren er her meget godt og tildels truende posteret, men Sorts Stilling er for overlegen i det Hele taget til at kunne rystes ved enkelte Anfald.	
22. ...	Dc5—h5
23. Te3+c2	Dh5+h3
24. b2—b4	...
Her kunde der ogsaa være Tale om at gjøre et Angreb paa b7 ved Dronningens og Springerens forenede Anstrængelser.	
24. ...	e6—c5
Et stærkt Træk, der dels tilsigter et Gjennembrud, dels baner Vejen for Dronningen, hvis Kongen skulde behøve Undsætning.	
25. b4—b5	Sc6—e7!
26. Se4—f2	...
Maaske er dette Træk nok i Virkeligheden det bedste, men det maa dog karakteriseres som en Fejl, efterdi det er udelukkende defensivt, og Hvid ikkun kan vente ved uophørlige Angreb at opnaa en gunstig Chance.	
26. ...	Dh3—f5

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
27.	Te2+e5	Df5+d3	33.	. . .	c7—e5
28.	c2+d3	Se7—f5	34.	b5+c6	b7+c6
29.	Te5+e8†	Tf8+e8	35.	g3—g4	c6—c5
30.	Sf2—e4	Sf5—d6	36.	Kg1—f2	c5—c4
31.	Ta1—e1	Sd6+e4	37.	Kf2—e2	Kc8—d7
32.	Te1+e4	Te8+e4	38.	f4—f5	g7—g6
33.	d3+e4	. . .	39.	g4—g5	g6+f5
Vi har her det sjældne Tilfælde at se Bønder i saa stort Antal alene beherske Skakbrættets Felter!			40.	e4+f5	Kd7—d6
			Opgivet.		

728. Østerrigsk Parti. (Nuova Rivista d. Sc.)

(Spillet pr. Korrespondance mellem Klubberne i Venedig og i Triest.)

Noterne ere af Salvioli.

Venedig.	Triest
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sb1—c3	Sb8—c6
3. f2—f4	c5+f4
4. Sg1—f3	g7—g5
5. h2—h4	. . .
Dette Træk er en Nyhed. Partiet er fra Wienerspil forvandet til Allgaier Gambit under gunstige Vilkaar for Gambitgiveren.	
5. . . .	g5—g4
6. Sf3—g5	h7—h6
7. Sg5+f7	Ke8+f7
8. d2—d4	. . .

Denne nye Maade at fortsætte Allgaier Gambiten paa er først indført af Thorold. Theorien har endnu ikke udtalt sig om

Hvid. Sort.
dens sande Værd. Det er mærkeligt, at den ikke nævnes i den sidste Udgave af Haandbogen. Vi tro, at den maa foretrækkes for det gamle Angreb Lf1—c4.

[I Chess Pl. Chron. Dec. f. A. er Thorolds Gambit gjort til Gjenstand for en theoretisk Undersøgelse af G. F. Fraser, med hvilken vi snart skulle gjøre vore Læsere bekendt. Red.]

8. . . . Lf8—b4

Da den hvide Dronningespringer allerede er ude, kan Sort ikke vælge det sædvanlige Træk d7—d5. Paa f4—f3 kunde følge:

Hvid.	Sort.
9. g2+f3	Lf8-e7
10. Lc1-e3	Le7+h4 †
11. Ke1-d2	g4-g3!
12. f3-f4	h6-b5
13. Lf1-e2 med godt Spil	

r Hvid.

9. Lc1+f4 . . .
Hvid har ingen Fordel af at
slaa g-Bonden, hvorpaa følger
Dd8—f6. Heller ikke Lf1—
c4 er tilfredsstillende:

9. Lf1—c4 † d7—d5
10. Lc4 † d5 † Kf7—g7
11. Lc1 † f4 Sg8—f6

og Sort faar sit Spil godt udviklet.

9.	. . .	d7—d5
10.	Lf1—e2	. . .

Gaar Kongebonden frem, er
Sorts Stilling rigtignok noget
trykket, men han kan dog
særdeles godt spille f. Ex.
saaledes:

10.	e4—e5	Lc8—e6
11.	Lf1—e2	Lb4 + c3 †
12.	b2 + c3	Dd8—d7
13.	0—0	Kf7—g7 etc.

10. . . . Sg8—f6

Efter Lb4+c3 kan følge:

11. $b2+c3$ $d5+e4$
 12. $0-0$ $Kf7-g7$
 13. $d4-d5$ $Sc6-e7$
 14. $Dd1-d4$ † $Sg8-f6$
 15. $Lf4+c7$ osv.

11. 0-0 . . .

Se hosstaaende Diagram.

11. . . . Kf7—g7

Sort kan ikke spille Lb4+c3
uden at udsætte sig for alvor-

Hvid.	Sort.
-------	-------

Stilling efter Hvids 11te Træk.

ligt Angreb af de hvide Centrumsbønder. Følgende smukke Varianter ere velvillig meddelte af Triestspillerne:

11.	...	Lb4 + c3
12.	b2 + c3	Kf7 -- g7
13.	c3 -- c4	Sf6 + e4
14.	c4 + d5	Dd8 + d5
		(elller A, B.)
15.	c2 -- c4	Dd5 -- h5 !
16.	d4 -- d5	Dh5 + h4
17.	d5 + c6	g4 -- g3
18.	Lf4 -- e5 +	Kg7 -- g6
19.	Le2 -- h5 +	Dh4 + h5
20.	Dd1 + h5 +	Kg6 + h5
21.	Le5 + h8 etc.	

(A)

14.	...	Se4—c3
15.	d5†c6!	Sc3+d1
16.	Lf4—e5†	Kg7—h7
17.	Le2—d3†	Kh7—g8
18.	Ld3—c4†	Kg8—h7
19.	Tf1—f7†	Kh7—g6
20.	Tf7—g7†	Kg6—f5

21. $Ta1 + d1$, hvorved fremkommer en morsom Stilling, i hvilken Hvid gjør mindst Remis.

Hvid.	Sort.
(B)	
14. . . .	Dd8+h4
15. d5+c6	g4-g3
16. Lf4-e5 †	Kg7-g8
17. Le2-c4 †	Kg8-h7
18. Tf1-f7 † osv.	
12. e4-e5	Sf6-h5
13. Lc2+g4	Sh5+f4
14. Tf1+f4	. . .
Hvid kan ikke spille Lg4+c8 paa Grund af følgende interessante, for Sort gunstige Fortsættelse:	
14. Lg4+c8	Lb4+c3
15. b2+c3!	Dd8+h4
16. Lc8+b7	Sf4-h3 †!
17. g2+h3	Dh4-g3 †
18. Kg1-h1	Dg3+h3 †
19. Kh1-g1	Th8-g8! etc.
14. . . .	Dd8+h4
15. Sc3+d5	Th8-f8
16. Lg4-f5	Dh4+f4
Det bedste, der er at gjøre. Dersom Dh4-d8, vinder Hvid ved 17. Tf4-g4 †, Kg7-f7; 18. Dd1-f3.	
17. Sd5+f4	Tf8+f5
18. Dd1-g4 †	Tf5-g5
19. Sf4-e6 †	Lc8+e6
20. Dg4+e6	Tg5-g6!
21. De6-h3	Ta8-g8
22. c2-c3	Lb4-e7
23. Ta1-f1	Kg7-h8

Hvid.	Sort.
24. Kg1-h1	Tg8-g7
25. Tf1-f2	Sc6-d8
Vi tro, at Sort med mere Virkning kunde have spillet Tg6-g4. Nu gaar den hvide Konge rolig hen til sikrere Steder.	
26. Kh1-g1	Sd8-e6
27. Kg1-f1	c7-c6
28. a2-a4	a7-a5
29. Kf1-c2	Le7-g5
30. Ke2-d1	Tg7-d7
31. Dh3-d3	Kh8-g7
32. g2-g3	h6-h5
33. Kd1-c2	Kg7-h6
34. Kc2-b1	Tg6-g8
35. Dd3-f5	Td7-e7
36. Df5-e4	Tc7-d7
37. Dc4-h1	Kh6-g6

Remis.

(Havde Sort i sidste Træk søgt at forcere Modstanderens Centrum, vilde han rimeligvis have tabt:

37. . . .	Tg8-d8
38. Tf2-h2	Se5-g7
39. Th2+h5	Sg7+h5
40. g3-g4	Lg5-d2!
41. Dh1-h2	Ld2-f4!
42. Dh2+h5 †	Kh6-g7
43. g4-g5 med ret smukt Spil.	

729. Uregelmæssig Aabning. (D. Schz.)

Spillet i den internationale Turnering i Wiesbaden d. 4. Juli 1880.

Bird.	L. Paulsen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	afgjørende	Fremrykning af
1. f2—f4	c7—c5	Bønderne: 27. . . . d4, 28. ed,	
2. Sg1—f3	d7—d5	e3. 29. Se3, cd, 30. Dd4,	
3. e2—e3	a7—a6	Lc5 etc.	
4. b2—b3	Sb8—c6	27. c4+d5	c6+d5
5. Lc1—b2	Sg8—f6	28. Dc3—a5	Lh3—g4
6. Lf1—d3	e7—e6	29. Sc2—e1	d5—d4 !
7. 0—0	Lf8—d6	30. Da5+a6	Dh5—d5
8. Sb1—a3	0—0	31. Lb2—c1	Tf8—a8
9. Sf3—e5	Sc6—b4	32. Da6—f1	d4—d3
10. Ld3—e2	Sf6—d7	33. Tf2—d2	Ld6—c7
11. c2—c3	Sb4—c6	34. h2—h3	Dd5—h5
12. Se5+c6	b7+c6	35. h3—h4	Lg4—e2
13. c3—c4	e6—e5	36. Df1—h3	Lc7—a5
14. Dd1—c1	f7—f5	37. g3—g4	Dh5—d5
15. Sa3—c2	e5—e4	38. g4—g5	La5+d2
16. d2—d3	Sd7—f6	39. Lc1+d2	g7—g6
17. Ta1—d1	Lc8—e6	40. Se1—g2	Dd5—c6
18. d3+e4	Sf6+e4	41. Dh3+e6 †	Tc7+c6
19. Le2—d3	Dd8—e7	42. f4—f5	g6+f5
20. Ld3+e4	f5+e4	43. Sg2—f4	Le2—f3 †
21. De1—c3	Ta8—d8	44. Kh1—h2	Tc6—b6
22. Kg1—h1	Td8—d7	45. Sf4—d5	Ta8+a2
23. Td1—d2	De7—h4	Elegant Slutning!	
24. g2—g3	. . .	46. Sd5+b6	Ta2+d2 †
Der er vist ikke andet at		47. Kh2—g3	Td2—c2
gjøre, da Sort truer med g7		48. Tg1—a1	d3—d2
—g5.		49. Sb6—d5	d2—d1 D
24. . . .	Dh4—h5	50. Ta1—a8 †	Kg8—f7
25. Td2—f2	Le6—h3	51. Ta8— a7 †	Kf7—c8
26. Tf1—g1	Td7—e7	Opgivet.	
Hermed forbereder Sort den			

Nyeste Post.

Norden. I Kallundborg er for nylig stiftet en Skakforening med Dr. Frigast som Formand og Erslev som Kasserer. Foreningen holder Møde hver Tirsdag Aften Kl. 8—12 i Hotel „Postgaarden“, og den omfattes, som det synes, med stor Iver og Begejstring af de ledende, saa at den kan vente sig en smuk Fremtid. Vi ønske den unge Forening alt muligt godt og haabe, at det gode Exempel snart vil blive fulgt ogsaa i andre Provindsbyer i Danmark, der i Henseende til Provindsskakklubber staar saa langt tilbage for f. Ex. England og Tyskland, og jo ogsaa nu for vore tvende Brødrelande.

Frankrig. Den første franske nationale Skakturering, hvortil Arnous de Rivière, de Boistertre, Chaseray, A. Clerc, Hugo Oberndorffer, Mathéus og Rosenthal have meldt sig, tog sin Begyndelse Søndag den 5. December 1880. Ved Hefkets Slutning havde Rosenthal 9 vundne Partier, 1 tabt, Clerc 7 vundne, 1 tabt og 1 remis og Arnous de Rivière 5 vundne, 3 tabte og 2 remis.

— Arnous de Rivière offentliggjør i „la Stratégie“, at den Angivelse i Max Langes Bog om Morphy (se Oktoberheftet 1880), hvorefter sidstnævnte skulde have vundet 8 Partier mod de Rivière, tabt 1 og gjort 2 remis, er unøjagtig, da Morphy i Alt har spillet 15 Partier med ham, hvoraf han (Morphy) vandt 10 og tabte 5.

Rusland. En Match, der er bleven spillet i St. Petersborg mellem Tchigorine og Alapine, er vundet af den første med 7 vundne og 3 tabte Partier.

England. Blackburne har d. 1. November 1880 spillet 25 Partier samtidig i London Chess Club, hvoraf han vandt 19, tabte 1 og gjorde 5 remis.

— I Worcester Skakklub er der i indeværende Vinter begyndt en Udligningsturnering, der i flere Punkter afviger fra de almindelige Regler. Saaledes kan enhver, der vil konkurrere om Præmierne, spille, naar han vil, med et hvilket som helst andet Medlem efter de anordnede Forgaverregler, dog saaledes, at kun tre Partier mellem de samme Medlemmer kunne tages med i Betragtning. Alle Partier, spillede før Nytaar med lige Brikker, skulle aabnes med Evansgambit, i Januar og Februar er skotsk

Gambit og i Marts og April Løbergambit befalet. For at kunne konkurrere om Præmierne kræves det, at vedkommende skal have givet Møde mindst 10 Gange og have spillet mindst 15 Partier. Præmier gives til de tre, der ved Saisonens Slutning have vundet flest Partier i Forhold til Antallet af de af dem spillede Partier. (Ch. Pl. Chron.)

— I London udstillede Mr. Rosenbaum d. 30. Oktober sidstleden et Skakmaleri, forestillende en tænkt Skakkamp pr. Telegraf, hvor London spiller tre Partier mod 3 Byer i forskellige Verdensdele. Det første Parti er ledet af Macdonnel, Löwenthal, Bird, Blackburne og Mason, det andet af Hoffer, Steinitz, Zukertort, Potter og Horwitz, det tredje af Wayte, Dartrey, Minchin, Salter og Wyvil; men desuden findes der en Del andre engelske Skakspillere dels som Tilskuere og dels som Raadgivere.

Scenen forestiller det Øjeblik, da en Telegrafdepeche bliver overrakt til Minchin, der skal aabne den, og alle Ansigter udtrykke spændt Forventning, medens Hirschfeld putter det Hæfte af „Chess Monthly“, han har læst i, i sin Lomme for med hele sin Opmærksomhed at følge Spillet. — Paa Væggen ses Billeder af Morphy, Anderssen, Philidor og andre afdøde Mestre.

Ligheden i Ansigtstrækkene paa alle de 46 Personer, der findes paa Maleriet, skal være fortrinlig, og Maleriet som Helhed meget vellykket. Mr. Rosenbaum har ladet tage en Del Kopier i forskjellig Størrelse, som sælges til forskjellige Priser.

Under Forevisningen af dette vistnok enestaaende Kunstværk, spillede Zukertort 8 Partier samtidig i blinde, af hvilke han vandt 4, medens han tabte Resten. (Chess Monthly).

Skakskoler.

(Efter D. Sz. ved A. H.)

Skakklubben i Mannheim har allerede for længere Tid siden truffet den Foranstaltning mod et ringe Honorar at aabne et Kursus for Elementarundervisning i Skakspil. Dette har i flere Henseender vist særdeles heldige Følger: dels har Skakspillet

vundet ny Tilhængere derved og dels har Klubben vundet ny Medlemmer, da Honoraret er forbundet med Indtrædelsesgebyret. Saaledes er ikke mindre end 18 Personer i et Tidsrum af 6 Uger gennem denne Skole tilført Foreningen, der allerede iforvejen har et stort Medlemsantal. Andre Skakforeninger i Tyskland have fulgt Exemplet. Da vi ikke kunne andet end anbefale det ogsaa til de nordiske Skakforeninger, skulle vi anføre det vigtigste af det for Mannheimerskolen fastsatte Reglement:

Optagelsen i Skakskolen staar aaben for enhver uberygget ung Mand *), der har fyldt sit 16de Aar.

Anmeldelse om Optagelse i Skolen maa ske skriftlig til Skakklubbens Bestyrelse, der afgjør, om Optagelse skal finde Sted.

Mod Erlæggelse af et (nærmere bestemt) Honorar, har Skakklubben den Pligt at meddele den Optagne Undervisning i Skakspil. Den til dette Øjemed ansatte Lærer kan ikke fordre noget Vederlag af Skakeleverne.

Undervisningens Varighed beløber sig til omtrent 8 Undervisningstimer, der gives i Skakklubbens Lokale. Skakklubben forsyner med det nødvendige Undervisningsmateriale. Undervisningen meddeles efter en bestemt Lærebog og staar under Opsyn af en Prøvelseskommission, der udnævnes af Skakklubbens Bestyrelse. Prøvelseskommissionen skal efter endt Kursus afholde en Examen og gjøre Forslag om Præmie til de tre dygtigste Elever.

Prøvelseskommissionen har endvidere den Pligt at prøve Anmeldelser fra Elever, som efter endt Kursus ønske at indtræde som Medlemmer i Skakklubben, og for Bestyrelsen at anbefale eller fraraade Indtrædelsen, alt efter de Anmeldtes Dygtighed og øvrige selskabelige Egenskaber.

De paa denne Maade i Skakklubben indtrædende Medlemmer have ikke at betale noget Indtrædelsesgebyr og blive ogsaa først afkrævet Kontingent fra Begyndelsen af næste Kalenderaar.

Skakskolens Medlemmer have kun i Undervisningstimerne Adgang til Skakklubbens Lokaler. Dog forbeholder Bestyrelsen

*) Hvorfor være ugalant og udelukke det smukke Kjønn? (Red. Bem.)

sig at gjøre Undtagelser herfra. f. Ex. ved særdeles fremragende Talenter eller paa Grund af Elevens mere fremrykkede Alder.

Skakklubbens Bestyrelse forbeholder sig, naar der skulde vise sig Trang dertil, at oprette et andet Kursus for mere frem-skredne og talentfulde Elever, men hvori kun saadanne kunne deltage, som have tilendebragt det første Coursus og derved ere blevne Medlemmer af Skakklubben. Vederlaget for denne Undervisning vil blive nærmere bestemt efter Overenskomst med Læreren og under Hensyn til Deltagernes Antal.

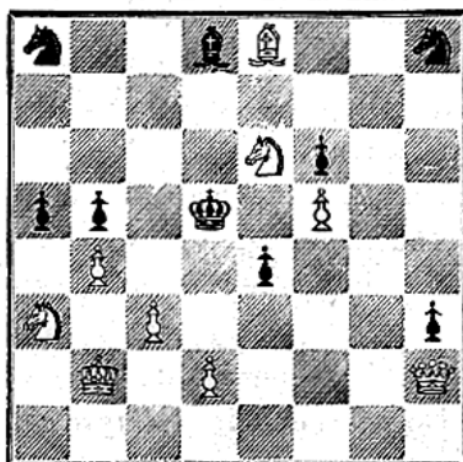
Problemturneringer.

Af sidst ankomne amerikanske Skaktidender ses 4de Præmietager ved den i forrige Hefte omtalte 5te Kongres-Problemturnering at være D. Melissinos fra Patros, Grækenland. Blandt de talrige, men ikke præmiebelønnede Konkurrenter fandtes denne Gang mange velrenomerede europæiske Navne, idet I. Berger, Kondelik, Kauders, Chocholous, Fr. af Geijersstam, H. Meyer, Taylor o. fl. havde sendt Bidrag.

— Nedenstaaende tvende Opgaver ere henholdsvis tilkjendte 1ste og 2den Præmie ved North Middlesex Magazine's nylig afsluttede Problemturnering:

1089.

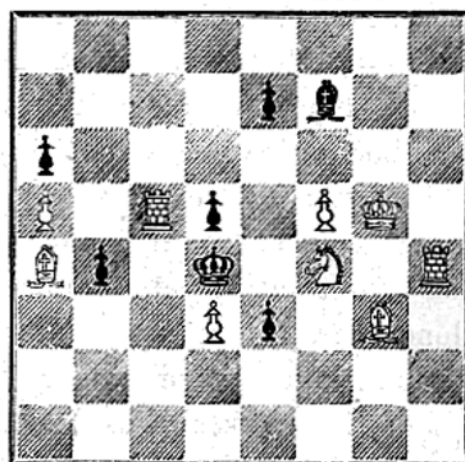
1ste Præmie. B. G. Laws.

Mat i 3 Træk.

1090.

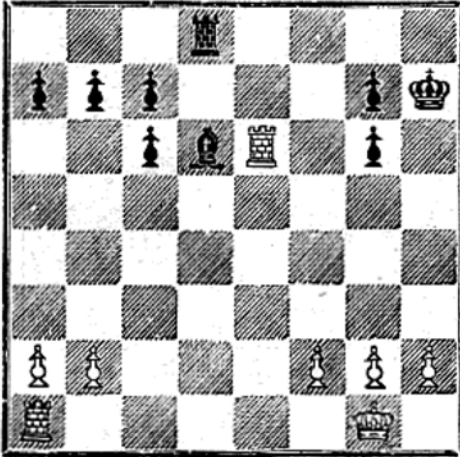
2den Præmie. Scott.

Mat i 3 Træk.

Korrespondancepartier.

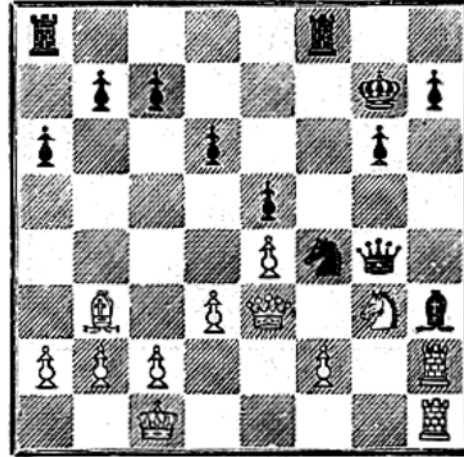
Trondhjem-Kristiania.

Stilling efter Sorts 22de Træk.

23. h2—h4 Td8—f8
24. Te6—e4 c6—c5

Gøteborg-Kristiania.

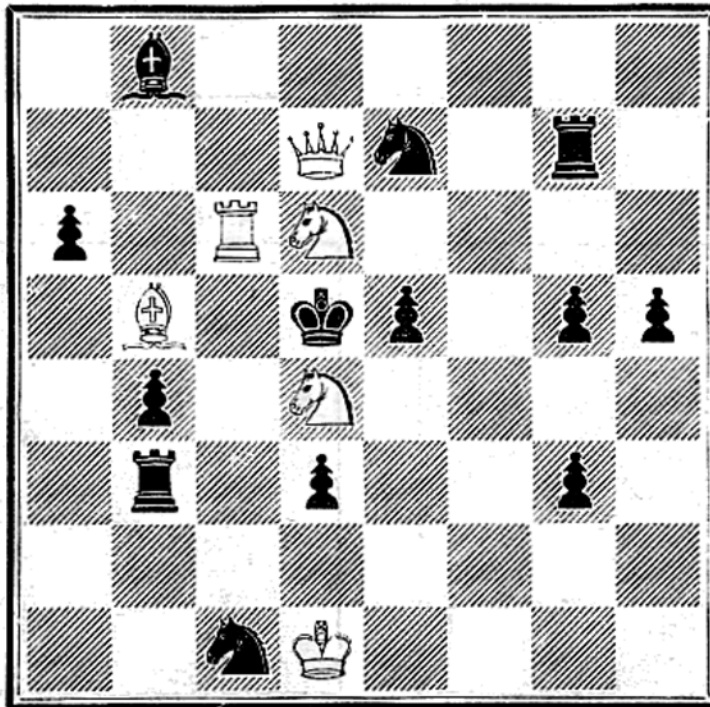
Stilling efter Sorts 22de Træk.

23. Sg3—f1 h7—h5
24. Sf1—d2 Lh3—g2

Opgaver.

Af Fr. af Geijersstam, Upsala.

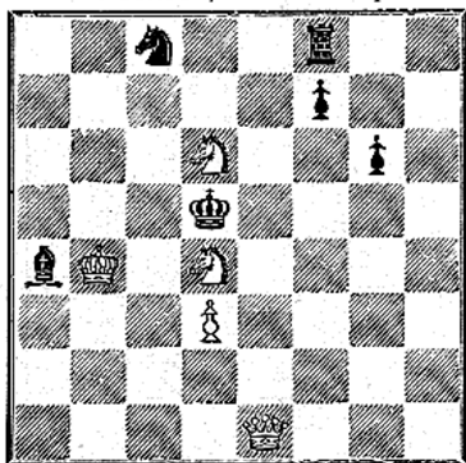
1091.

Mat i 5 Træk.

1092.

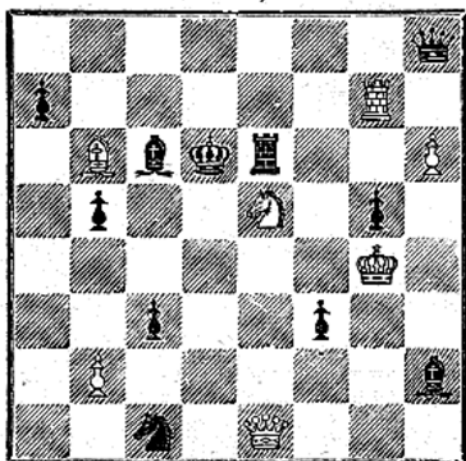
W. Jensen, Krummerup.

Mat i 3 Træk.

1094.

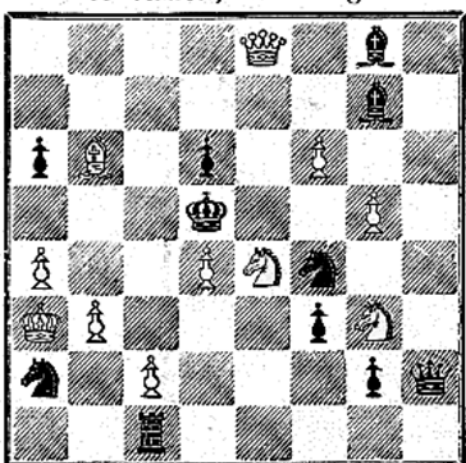
Dr. S. Gold, Wien.

Mat i 3 Træk.

1096.

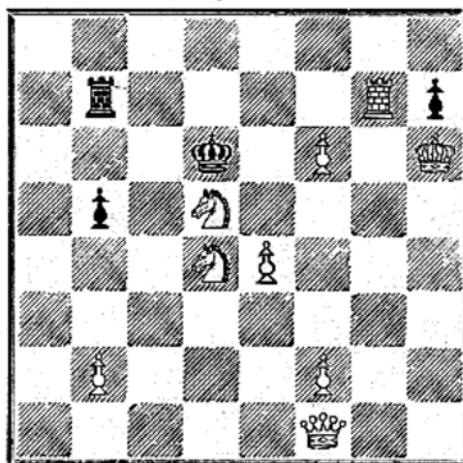
A. Arnell, Göteborg.

Mat i 3 Træk.

1093.

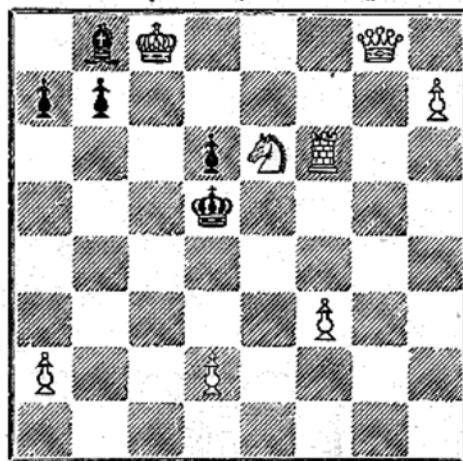
Herman, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

1095.

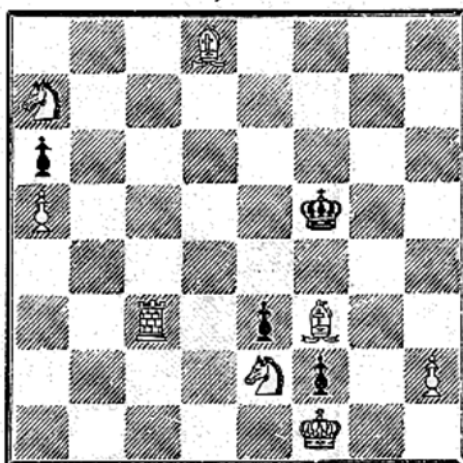
J Jespersen, Faarevejle.

Mat i 3 Træk.

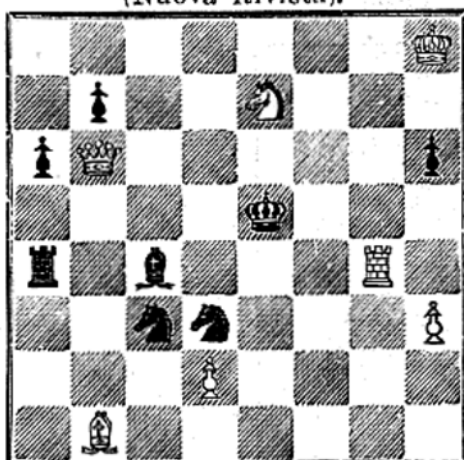
1097.

A. Norlin, Stockholm.

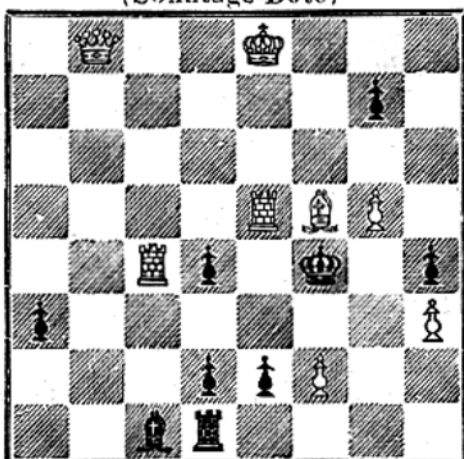
Mat i 4 Træk.

1098.
G. B. Valle, Spezia.
(Nuova Rivista).

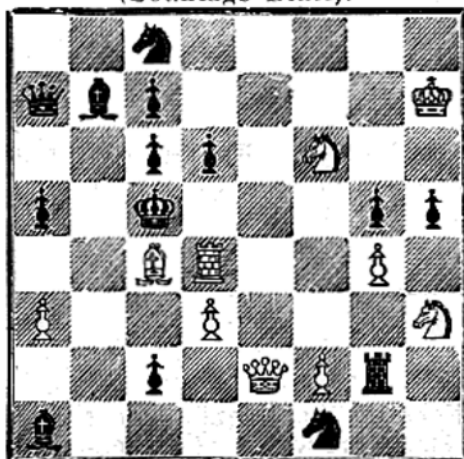
Mat i 2 Træk.

1100.
F. Dubbe, Rostock)
(Sonntags-Bote)

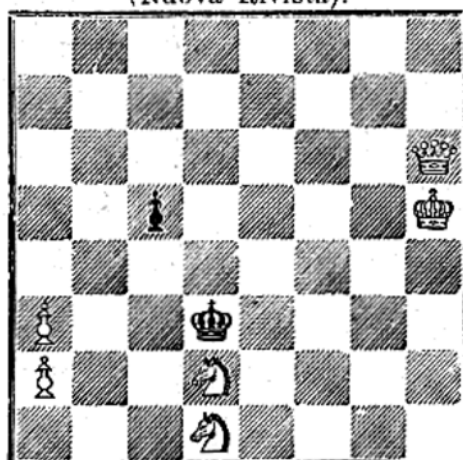
Mat i 3 Træk.

1102.
Ph. Klett, Stuttgart.
(Sonntags Blatt).

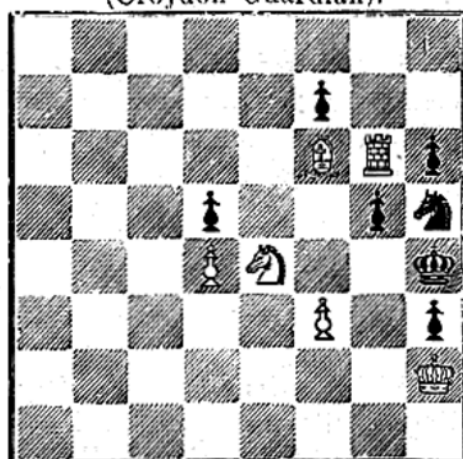
Mat i 4 Træk.

1099.
(N Sardotsch, Triest).
(Nuova Rivista).

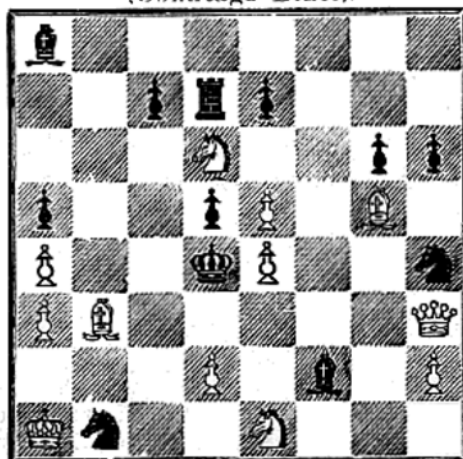
Mat i 3 Træk.

1101.
J. C. West, Forest-hill.
(Croydon Guardian).

Mat i 4 Træk.

1103.
K. Kondelik, Prag.
(Sonntags Blatt).

Mat i 4 Træk.

Hos Undertegnede faas:

Handbuch
des
Schachspiels,

von
P. R. von Bilguer.

6te durchgehends verbesserte und vermehrte Auflage.

1880. Pris: 20 Kroner.

Leitfaden
für
Schachspieler,

verfasst
von
von der Lasa.

5te vermehrte Auflage

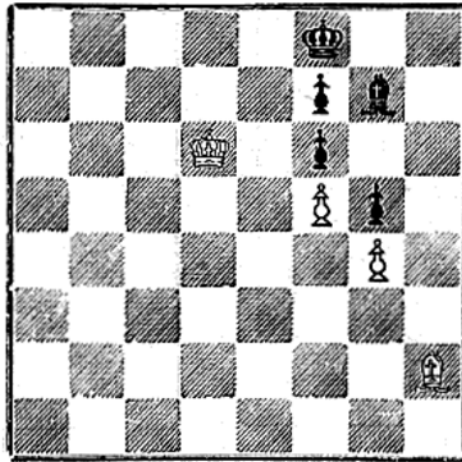
besorgt von
Dr. C. Schwede.

1880. Pris: 5 Kroner.

Wilhelm Priors Hof-Boghandel,
52. Store Kjøbmagergade ved Rundetaarn.
Kjøbenhavn.

Indhold.

	Side
Ved Aarsskiftet	1
Café de la Régence i de gamle Mestres Tid	3
Partier (Nr. 725—729)	8
Nyeste Post	17
Skakskoler	18
Problemturnering (med Opgaver Nr. 1089—90)	20
Korrespondancepartier	21
Opgaver (Nr. 1091—1103)	21
Slutspil	24
Brevvexling	24
Rettelser	24

Slutspil. (Chess Monthly).Af **B. Horwitz.**

Hvid begynder og vinder.

Problemturnering. — *Chess Monthly* afholder en Problemturnering. Fire Opgaver, hvoraf en i 2 Træk, to i 3 Træk og en i 4 Træk, indsendes inden 1ste April d. A.; første Præmie 10 £; nærmere i næste Hefte.

Brevvexling.

W. J. Krummerup. Deres Opgave Ke3/d5, Mat i 3 Træk, tillader Bilsøning ved 1. D—e8.

Augusta O., G. Å., Herman, O. C. B. Tak for modtagne Løsninger og Opgaver.

H. F. L. M. London. S. A. S. takker for Opmærksomheden med Uddrag af „Croydon etc“.

Rettelser.

I Opgave Nr. 1066 af R. Braune er glemt en hvid Bonde h4.

I Opgave Nr. 1072 af S. A. Sørensen er glemt sort Sb1.

 Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: A. Therkelsen, Store Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)